

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 98

číslo: 35

2. září 2018

Cena: 8 Kč

Výročí v Semilech

Srdečně zveme na slavnostní bohoslužbu k 80. výročí Sboru Dr. Karla Farského v Semilech, která proběhne 23. září od 9 hodin za účasti patriarchy Církve československé husitské Tomáše Butty, představitelů Města Semily a dalších hostů. Sbor v Semilech byl slavnostně otevřen 18. září 1938 a tuto skutečnost zde připomíná rovněž výstava Budeme stavět!, kterou v prostorách sboru (Družstevní 389, Semily) můžete navštívit do 25. listopadu tohoto roku.

Obnova srdce v Želivském klášteře

Letní duchovní obnovy, pořádané Plzeňskou diecézí ČČSH, se letos konaly tak trochu netradičně v želivském premonstrátském klášteře (5. - 9. srpna). Desítky účastníků nabídl klášter jak ubytování, tak i zázemí ke společnému sdílení. O duchovní program se starali bratři Filip a Lukáš. Každý z účastníků si vylosoval své téma, které ho během obnov provázelo a nad nímž rozjímal během dopoledního ztišení. Témata jsme rozvíjeli v odpolední diskusi nad výroky a příběhy pouštních otců, zapsanými ve sbírce tzv. apofthegmat. Ke společenství modlitby, k na-

slouchání Slovu a ke slavení eucharistie jsme se scházeli při ranních chválách a večerních bohoslužbách. Chodili jsme na procházky po okolí, ti „odvážnější“ z nás se vykoukali v řece. Podnikli jsme i větší výlet ke kostelu u zaniklé obce Zahradka, kde působil kněz Josef Toufar, mučedník z dob komunistického režimu. Odvezli jsme si krásné vzpomínky, podněty k přemýšlení, radost ze vzájemné blízkosti i z milostí, jichž se nám od Boha dostalo, ale i výživný dárek v podobě lahvi klášterního piva. Děkujeme!

Lukáš Bujna

Léto v Železné Rudě po čtyřiceti letech

Když jsme společně přemýšleli, kdy se vlastně tahle parta „rudolfovských“ poprvé v Železné Rudě setkala, zjistili jsme, že můžeme na místě samém (dokonce na den) slavit čtyřicáté výročí. Ano bylo to na konci července roku 1978, kdy se konalo první mírové setkání mládeže pod vedením br. faráře Matyáše a br. faráře Šperera. Několik z nás tu tehdy v létě bylo. Někteří z původních účastníků se pak vraceli, jiní se ztratili, další přibývali. Ale všichni z našeho letošního pobytu tu již takto pospolu někdy byli a většinou mnohokrát. Tehdy na počátku to bylo setkání mládeže, nyní je to vlastně setkání seniorů. Jenom ten, v jehož jménu se scházíme, je stále týž – totiž Ježíš Kristus. Jak letošní setkání probíhalo? Předně za velikých veder, která ovšem asi byla přeci jen o něco menší než v místech, odkud jsme přijeli. Ráno společná snídaně, někdo mival zamyšlení nad texty z Hesel Jednoty bratrské, společná modlitba a píseň. Pak se vyrazilo na túry – kratší i delší – jak to kdo zvládl. Jídlo během dne jsme řešili různě – většinou jsme se potkávali v nějaké železnorudské restauraci. Večer jsme se opět setkávali při společné četbě a písničkách. Vše probíhalo v příjemné atmosféře, samozřejmostí byla vzájemná výpomoc a vlnivé chování. Byl s námi i náš kamarád Marek, který přes své těžké handicap (nevidomý a se ztrátou sluchu), dokázal právě dokončit už druhou vysokou školu. Tímto moc děkujeme vedení Plzeňské diecéze za umožnění a podporu pobytu, stejně jako bratru faráři a správci Tomáši Procházkovi za jeho obětavost a nasazení. Jsme moc vděční Pánu Bohu za možnost tento týden společně prožít v křesťanském společenství uprostřed krásné přírody. (fil)

Objednejte si Kalendář Blahoslav 2019

„Irský anglikánský křesťan C. S. Lewis napsal v knize K jádru křesťanství: 'Bud' ten člověk byl a stále je Synem Božím, nebo je to šílenec, či možná ještě něco horšího... Můžete na něj plivat a vyhánět ho jako démona. Nebo můžete padnout k jeho nohám a nazývat ho Pánem a Bohem. Ale ať nás ani nenapadne mluvit o něm povýšenky jako o velikém učiteli lidí. Nedal nám na vybranou. Ani to neměl v úmyslu.'“ Církev československá husitská chce být jedním příbytkem v domě našeho Otce (J 14,2). A o to důležitějším domovem je nám v dnešním čase, kdy tolik našich současníků ani není nikde doma, a žijí ztraceni a ve zmatku. A tak je dobré mít doma náš kalendář a moci si ve chvíli pohody připomenout, čím žijeme a potěšit se dobrým slovem. Kalendáře se u nás objevovaly odedávna. A kolikrát je vydávaly opravdu nejrůznější spolky. Bývaly i poučné a výchovné, ale především musely být zábavné. A mnohdy se přísnějším duchům nelíbilo, jak byla ta zábavnost pokleslá a říkali pak: Kalendář, toť jest lhář, kdož jej čítá – šelma bitá. Náš kalendář je rozhodně jiný, není lhář ani v nejmenším. Chce nám dobrým slovem zkrášlit náš domov v církvi, chce určitě bavit, ale také chce ukázat, na jakém bohatství kultury a krásy se podílíme. A chce nás povzbudit a pomoci nám obnovovat to, o čem jsem mluvil výše – naši odolnost, odhodlání a sebevědomí. To všechno budeme potřebovat.“

Z úvodního slova, kterým aktuální Kalendář opatřil olomoucký biskup br. Rudolf Göbel.

Objednávky Kalendáře zasílejte buď písemně na adresu: prodejna Blahoslav, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6, e-mailem: prodejna.blahoslav@ccsh.cz či objednávejte telefonicky: 220 398 117, SMS 724 142 467.

Královéhradecká diecéze Církve československé husitské vás zve na

diecézní den

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ
A ZALOŽENÍ REPUBLIKY - společné století tradice

sobota 22. září 2018

Sbor Páně Církve československé husitské v České Skalici

10.00 slavnostní bohoslužby „biblická škola“ pro děti, hry

11.30 zahradní slavnost s BABIČKOU Boženy Němcové a Kosteckou cimbálou

13.00 loutkové divadlo Kordula – Plechové pohádky prezentace diakonických a sociálních zařízení KH diecéze kreativní dílny i pro dospělé

14.00 koncert Spirituál kvintetu kreativní dílny pro děti

15.30 požehnání na cestu

16.00 návštěva zámku Ratibořice a Babiččina údolí

Realizováno za finanční podpory Královéhradeckého kraje a Města Česká Skalice. Podpořeno z Fondu rozvoje KH diecéze ČČSH. www.ccshhk.cz

Informovanost o neziskovkách je velmi nízká

Rozhovor s ředitelkou NROS Janou Vozechovou

Jana Vozechová byla nedávno zvolena do čela Nadace rozvoje občanské společnosti (NROS). Její novou ředitelkou je od začátku srpna. V nadaci už ale působí od roku 2015 a od té doby se mimo jiné věnuje programu Pomozte dětem a ocenění Neziskovka roku. První projekt je spojený s celoroční sbírkou a už jednadvacátým rokem podporuje ohrožené a znevýhodněné děti, druhý se snaží zviditelnit dobré fungování nestátních neziskových organizací. Česká společnost má dnes například lepší povědomí o hospicové péči než před pár lety a výtěžek ze sbírky Pomozte dětem svědčí o nemalém zájmu ochotných dárců, na druhou stranu je podle Jany Vozechové informovanost o tom, jak neziskovky fungují a co všechno dělají, nízká. Nadace rozvoje občanské společnosti už dvacet pět let pomáhá českému neziskovému sektoru a rozsah její činnosti je opravdu široký. O nadaci, hlavně o přínosu udílení zmíněných cen i o minulém ročníku populární sbírky a také o důležité práci řady organizací, které se věnují potřebným, jsme si povídali s Janou Vozechovou.

OCENĚNÍ PRO NEZISKOVKY

Cenu Neziskovka roku uděluje vaše nadace v několika kategoriích. Jak konkrétně můžete tímto oceněním pomoci neziskovým organizacím?

V České republice je přes sto dvacet tisíc nestátních neziskových organizací a abychom je mohli mezi sebou nějak porovnávat, potřebovali jsme je rozdělit právě do tří kategorií. Takže máme kategorie: malá, střední a velká neziskovka a pak ještě speciální Cenu veřejnosti. Přihlášené neziskovky se díky procesu hodnocení, který je velmi podrobný, přísný a náročný, dozvědí, kde mají ve svém řízení silné a slabé stránky, v čem se mohou zlepšovat, a kde naopak dosáhly vrcholu ve své profesionalizaci, jakým způsobem se starají o své finance atd. A směrem k široké veřejnosti tím oceněním ukazujeme, že nezisková organizace

je organizace jako každá jiná a potenciální dárci z řad firem vidí, že neziskovky opravdu řídí nejen své finanční toky, ale celou svoji společnost správně.

Hodnotíme podle metodiky, kterou jsme vyvinuli s Univerzitou Karlovou v Praze. Zaměřujeme se na to, jak jsou tyto organizace profesionálně řízeny.

Titul Velká neziskovka v loňském ročníku získala organizace ACORUS, která se věnuje problematice domácího násilí. Takto zaměřených organizací je u nás dnes naštěstí víc. Co konkrétně může ACORUS a podobné neziskovky pro oběti domácího násilí udělat? Jaké nabízejí činnosti a služby?

Lidé v těchto neziskovkách dělají spoustu osvětových činností a vnášejí do české společnosti vědomí,

že je důležité se nebát, přiznat si ten problém a včas vyhledat pomoc. Protože oběti domácího násilí často vyhledají pomoc až za několik let, až když už jsou v tíživé situaci. Také existují bezplatné linky, na které může kdokoli zavolat. Ať už je to kamarádka, která vidí, že její známá má problémy nebo tam volají samy oběti. Dál tu jsou přímo poskytované služby. Neziskovky obětem domácího násilí pomáhají s právními záležitostmi, některé z nich provozují i azylové domy pro matky s dětmi, které musely ze svého domova odejít. A v další fázi se pracuje s celou rodinou, aby se mohla vrátit zpátky do běžného života.

Loni Cenu veřejnosti získal Hospic sv. Jana N. Neumanna v Prachaticích. Co říkáte tomu, že

širokou veřejnost oslovilo právě téma hospice, hospicové péče?

Rok 2017 byl výjimečný v tom, že se v oceněních Neziskovka roku umístily hned dva hospice. V kategorii střední neziskovka vyhrál Domácí hospic Vysočina a v Ceně veřejnosti zvítězil hospic z Prachatic. A my, když jsme o tom s kolegy diskutovali, tak jsme si říkali, že o hospicové péči se ještě před pár lety moc nemluvalo, lidé na ni tolik nepřispívali, nevědělo se třeba o mobilních hospicích pro děti. A teď po nějaké době se ukázala ta jejich dennodenní píle a práce, je vidět, že služby poskytují profesionálně a jsou potřebné. Myslím, že hospic z Prachatic také o sobě dal dobře vědět a to je velmi důležité. Všechny neziskovky, které se loni dostaly do semifinále, poskytují prospěšné služby, hájí veřejné zájmy a není jim lhostejný život spoluobčanů.

JAK SBÍRKA POMÁHÁ DĚTEM

V květnu skončil jubilejní 20. ročník sbírkového projektu Pomozte dětem, který pořádáte spolu s Českou televizí. Jste s jeho výtěžkem spokojeni?

Ano, vybrali jsme přes deset milionů korun. Podpořili jsme asi 32 neziskových organizací a podporujeme i konkrétní děti.

Je to tedy tak, že v individuálních projektech pomůžete prostřednic-

tvím neziskovky konkrétnímu dítěti. Apokud jde o celoroční projekt, podpoříte obecně činnost neziskovky, která se věnuje potřebným dětem...

...a to na celých dvanáct měsíců. Jsem pyšná, že Kuře (neoficiální označení sbírky Pomozte dětem, pozn. red.) pomáhá i s platy zaměstnanců v těchto neziskovkách. Lidé v České republice mají dost často pocit, že když jde o neziskovku nebo charitu, tak by vše mělo být zadarmo, ale my také potřebujeme něčím svítit a dostávat za svou práci mzdu. I když je známo, že platy v neziskovkách jsou pod průměrem celé republiky... A tak jsem ráda, že Kuře podporuje i provoz neziskovek, protože jde právě o lidi, kteří pracují s těmi potřebnými dětmi a je musíme také ocenit.

Zastavme se u některého z projektů, který získal peníze ze sbírky Pomozte dětem. Jaký příběh vás napříklád v minulém ročníku oslovil?

Když jsme tady v květnu předávali šek jedné organizaci, která pečuje o děti s autismem, tak nám její pracovnice děkovaly a řekly, že díky těm penězům pojedou autistické děti na tábor. Ale takový tábor je o tom, že ke každému dítěti potřebujete minimálně dva asistenty, jde o velmi náročnou péči. Zástupkyně neziskovky dodaly, že díky táboru bude maminka jednoho účastníka poprvé

Pokračování na str. 3

Bible pro Severní Koreu

Vážení čtenáři, rádi bychom vás upozornili na pořad, který uvede televize Noe 2. září 2018 od 18.55. Jde o reprízu dokumentu o severokorejské podzemní církvi a nelehké cestě evangelia do této země.

Jihokorejští křesťané společně se severokorejskými uprchlíky a křesťany z podzemní církve tajně napomáhají k šíření křesťanství a k pádu totalitního režimu. Dokument pojednává jak o misionářství, tak o historii křesťanství v Severní Koreji a obsahuje i autentické záběry ze Severní Koreje.

Je důležité si uvědomit, že existují země, kde se za vlastnění Bible bez soudního řízení na ulici okamžitě střílí ... red

Z kazatelského plánu

15. neděle po svatém Duchu

Hospodine, nakloň ucho, odpověz mi, jsem tak ponižený, zubožený. Ochraňuj mě, jsem tvůj věrný, spas, můj Bože, svého služebníka, který v tebe doufá. (Žalm 86,1-2)

První čtení: Deuteronomium 4,1-2.6-9

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV):

2. Abychom podle zděděné víry každého dne žili a navzájem si odpouštěli, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom po chlebu z nebe a kalichu spásy toužili a za ně děkovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, Bože naší síly, bez tebe nejsme než slabá a křehká stvoření. Ochraňuj nás před každým nebezpečím, které na nás útočí zvenjšku, a očišťuj nás od každého zla, které nás znesvěcuje zevnitř. Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Jakubův 1,17-27

Evangelium: Marek 7,1-8.14-15.21-23

Verše k obětování: Žalm 102,16-17

Verš k požehnání: Jakubův 1,18

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, žes nás u svého stolu obnovil chlebem života a kalichem spásy. Dej, ať posílení tímto svatým pokrmem a nápojem prospíváme ve vzájemné lásce a službě! Prosíme o te ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 52, 53, 54, 97, 142, 295, 306

Nad Písmem

Projevy zbožnosti

Dnešní čtení z knihy Mojžíšovy je plné naděje. Mojžíšovými slovy se připomíná smlouva izraelského lidu s Hospodinem. Když ji lid bude dodržovat, má před sebou krásnou budoucnost: pokojný a požehnaný život v zemi, kterou mu Hospodin zaslíbil. Život podle řádů spravedlnosti a lásky. A navíc získá vážnost před ostatními národy. Ukáže se, že vyzývá Boha, který mu je blízko, otcovsky se o něj stará, laskavě ho vede a chrání před nepřáteli. Jde ovšem o to, aby na Boží nařízení nezapomínal, plnil je a také je předal dalším generacím.

Snažili se o to izraelští? Mnozí jistě ano. Někteří dokonce věnovali všechno své úsilí tomu, aby lidé Božím řádům rozuměli, a dávali jim co nejpřesnější návod na to, jak je dodržovat. Ovšem v této snaze se potom nevyhnuli zbytečným podrobnostem a vedlo to až k formalismu. Ukazovalo se to i v době Pána Ježíše. Byli tu farizeové a zákoníci, kteří se snažili určovat běh všedního života do všech podrobností a potom tu bylo nebezpečí, že jejich formální předpisy zastíní i sám smysl Božích řádů. Pán Ježíš na to často upozorňoval a dnes jsme o jednom takovém střetnutí četli z Markova evangelia. Učedníci Pána Ježíše se tehdy pustili do jídla bez obřadného umytí rukou. Tedy nešlo o zanedbání hygieny, ale o vynechání formálního úkonu. Místo prostého modlitebního poděkování za Boží péči byl předepsán okázalý obřad, který měl vyjadřovat zbožnost. Když se nad tímto vyne-

cháním farizeové a zákoníci pohoršovali, Pán Ježíš citoval proroka Izajáše, jehož ústy Hospodin říká: „Tento lid ctí mne rty, ale srdce jejich je daleko ode mne.“ (Iz 29,13) A zdůraznil: „Opustili jste přikázání Boží a držíte se lidské tradice.“ A dál Ježíš upozorňuje, že není důležité, co člověk okázale přijímá a dělá před lidmi, ale to, co má v srdci, jaký je ve svém nitru. Říká: „Z nitra totiž, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezuzdnost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovážlivost...“ To je výčet, že? A přiznejme, že nikdo nemůže říct, že nikdy nic takového v srdci neměl a nemá. Je dosti toho, s čím máme zápasit, čeho se máme zbavovat.

Slovo z listu Jakubova, které jsme dnes slyšeli, nám ukazuje správnou cestu: „...odstraňte veškerou špinu a přemíru špatnosti a v tichosti přijměte zaseté slovo, které má moc spasit vaše duše...“ Takže především bychom si měli uvědomit, čemu věnujeme svou pozornost. Kolem nás je plno nejrůznějších podnětů, které vedou různým směrem. Je na nás, abychom si moudře vybírali to opravdu dobré slovo, které vede k dobrému naplně-

Mk 7,1-8.14-15.21-23

nému životu a ke spáse, přichází v tichosti a my je v tichosti máme přijímat.

Ovšem nejen to, my máme podle přijatého slova také jednat, a to je těžší než plnění předpisů, které prosazovali zákoníci. To slovo nás vede k velice konkrétním činům. Slyšeli jsme, že máme „pamatovat na vdovy a sirotky“ – tedy myslet na naše bližní, kteří potřebují pomoc: věnovat jim svůj čas, podpořit je i v hmotné nouzi, dát něco ze svého, umět se obětovat, když je třeba. To jsou viditelné projevy opravdové zbožnosti. Farizeové to viděli jinak. Podle nich bylo projevem zbožnosti plnění předpisů a dodržování tradičních obřadů. I to bylo jistě viditelné – ovšem k takové zbožnosti stačí i určitá nálada, která chvíli trvá a časem třeba odezní.

Písmo však před nás staví vyšší nároky. Měli bychom se podřítit vnitřní kázni a opravdově přijímat „slovo, které má moc spasit naše duše“. Nalézáme je v Bibli, slyšíme je ve shromáždění církve, vnímáme je jako odpověď na naše modlitby. Je to náročná cesta, ale ten, kdo na ni vstoupí, má posilu, podporu i ochranu od samého Pána Ježíše. Amen.

Jiřina Mojžíšová

Děkujeme ti, Pane Bože, za to, že nám tvé slovo ukazuje cestu k dobrému životu, který vede ke spáse. Prosíme, dej nám odvahu a statečnost, abychom po ní dovedli jít, když naše síly slábnou. Amen.

Bůh má vše pod kontrolou

Bůh má vše pod kontrolou. Věděl to prorok Daniel a poznat to mohli i táborníci v Mariánských Lázních

Na faře v Mariánských Lázních se konal už pátý ročník dětského křesťanského tábora. Děti tentokrát hrály táborovou hru na motivy strastiplného příběhu starozákonního proroka Daniela. Vyzkoušely si však i bobříka odvahy nebo přespávání pod stanem.

Představte si, že vás šéf nutí, abyste přestali chodit do kostela nebo se přestali modlit. Nebo si zkuste vzpomenout, jestli jste někdy váhali, zda máte před spolužáky přiznat, že jste věřící. A teď si představte, že by vás kvůli víře vhodili do jámy plné hladových lvů. Víte, jaké to musí být, když na vás skočí lev?

My jsme si tohle všechno zkoušeli na začátku srpna představit na příměstském dětském táboře, který se letos už popáté konal na husitské faře v Mariánských Lázních.

Podobně jako v minulých letech děti prostřednictvím táborové hry i dopo-

ledních vyprávění sledovaly jeden ústřední příběh. Čtenáři už pravděpodobně tuší, že tentokrát to byl život starozákonního proroka Daniela, který prožil řadu úspěchů i těžkých chvil na dvoře babylonského krále a který byl už generacím lidí příkladem statečnosti i důkazem toho, že spoléhat na Boha se vyplatí.

HORKO JSME PŘEŽILI

Právě Danielovi podle biblického příběhu hrozila v požehnaném věku osmdesáti let děsivá smrt ve lví jámě. Všechno ale v pořádku přežil, stejně jako všech dvacet čtyři táborníků úspěšně přežilo všechny hry, horké počasí, výlet na zříceninu hradu Radyně obývaného údajně duchem někdejšího zlovolného pána Radouše i jednu noc pod stany. K příjemnému prožití celého týdne nám pomohlo i přívětivé prostředí Mariánských Lázní plné parků, které v horku poskytují stín a osvěžující prameny, a lesů, které nabízejí ideální prostor pro spoustu her.

Na základně pak na děti vždy čekala spousta vydatného jídla, a to

i díky pomoci ochotných rodičů a dalších členů mariánskolázeňské náboženské obce, kteří dobrovolně přiložili ruku k dílu. Za to jim patří velký dík, stejně jako rodinám Kalenských, Chytilových a Bělunkových, které tradici dětských křesťanských táborů udržují stále živou.

TÁBOR SKONČIL, PŘÁTELSTVÍ TRVAJÍ

Po slavnostní bohoslužbě, která tábor završila, se děti vydaly vstříc dalším prázdninovým dobrodružstvím. Protože ale většina z nich bydlí přímo v Mariánkách nebo v přilehlých obcích, budou se během roku dále setkávat jako spolužáci ve škole nebo na hodinách duchovní péče či dalších kroužcích. Z tábora si snad odnesly nejen nová přátelství, ale také nové vědomosti a získaly novou představu o svých schopnostech.

Všechny totiž měly možnost díky nejrůznějším hrám rozvíjet nejen své fyzické, ale také intelektuální dovednosti nebo si vyzkoušet vlastní statečnost při nočním bobříku odvahy. A snad se také naučily, že v soutěžích není důležité jen vyhrávat, ale také chovat se férově, ovládat se, naučit se spolupracovat se

svým týmem – a užít si legraci. Vedoucí se zase mohli znovu přesvědčit o tom, že dětská fantazie umí z malého lázeňského města vytvořit nové místo, které dosud neznali. Oni

i táborníci se už těší na příští rok, kdy se má tábor konat znovu.

Adéla Denková

(Další foto na str. 4 a na webových stránkách naší církve www.ccsch.cz)

Informovanost o neziskovkách ...

Pokračování ze str. 2

po patnácti letech pár dnů sama doma, odpočine si, dojde si na manikúru atp. Když takový příběh vyprávím, tak mě to dojívá. Maminka si po každodenní patnáctileté péči o dítě s postižením může na týden oddechnout...

Pokud vím, právě teď mají neziskovky příležitost podat žádost o podporu z 21. ročníku sbírky Pomozte

dětem. Mohou přihlásit do výběrového řízení svůj roční projekt...

Výběrové řízení začalo 29. srpna a do konce září mohou nestátní neziskové organizace, které se starají o ohrožené nebo znevýhodněné děti do 18 let, požádat o grant až do výše 350 tisíc korun na rok. Na webových stránkách www.pomoztedetem.cz jsou veškeré informace. V rámci tohoto řízení probíhá velmi přísné hodnocení projektů a sbírka Pomozte dětem spravedlivě rozděluje peníze do všech regionů republiky. Z každého regionu se musí vybrat minimálně dva projekty, které pak budou podpořeny. A na individuální příspěvky se výběrové řízení vypisuje třikrát ročně, nejbližší termín uzávěrky je 15. října.

PESTRÁ ČINNOST NADACE

My jsme mluvili o ceně Neziskovka roku a o programu Pomozte dětem, ale to je jen část z toho, co vaše nadace dělá. Mohla byste krátce nastínit, jaké jsou další způsoby vaší podpory neziskového sektoru?

Realizujeme vzdělávání pracovníků neziskových organizací, protože to vnímáme jako důležitou oblast. Také jsme v České Skalici dostali darem Vilu Čerych, v pronájmu ji

má Centrum rozvoje a to tam realizuje aktivity. Pak máme „Program 3P“, prostřednictvím kterého neziskovým organizacím půjčujeme bezúročně překlenovací půjčky. Ve chvíli, kdy neziskovka čeká třeba na dotaci od státu, tak nás může požádat o půjčku až do výše jednoho milionu korun a my jsme schopni jí poslat peníze rychle, aby její zaměstnanci nečekali na mzdy.

Také ráda zmíním program „Včasná pomoc dětem“ zaměřený na krizovou pomoc a ranou péči. A věnujeme se i firmám, aby mohly uskutěčňovat tzv. společenskou odpovědnost.

Mluví se o tom, že důvěra v neziskové organizace u nás v posledních letech klesá. Co pokles důvěry podle vašeho názoru způsobilo?

Já si myslím, že jde o takový mix různých okolností, které se staly. Samozřejmě jsou to statistická čísla dokladující i nějakou náladu ve společnosti. Moje první hypotéza je, že to je nějakým způsobem spojeno s tehdejší v uvozovkách migrační vlnou v roce 2015, kdy někteří z politiků využili té nálepky migrační vlny k tomu, že spousta neziskovek nařkli, že pomáhají „těm nebezpečným uprchlíkům“. Zadruhé si myslím, že určitou roli mohou hrát nějaké kauzy spojené s korupcí ve smyslu rozdělování

dotací, kdy příjemci byly neziskové organizace. Zatřetí se domnívám, že to jsou konkrétní projevy politiků, kteří říkají, že neziskovky jsou pijavice, které sajou státní rozpočet. A stačí pár okolností, které se vám sejdou, a v tu chvíli důvěra klesá. Myslím si, že informovanost o tom, jak fungují neziskovky a co všechno dělají, je velmi nízká.

Od 1. srpna jste ředitelkou Nadace rozvoje občanské společnosti. S jakými osobními a profesními přáními či vizemi jste nastoupila na tuto pozici?

Ty osobní jsou, aby všichni zaměstnanci chodili do nadace rádi, aby se tady usmívali, práce je bavila, aby pořad měli na prvním místě naše poslání a vizi, že jsme tady proto, abychom kultivovali občanský sektor. A ty profesní? Abychom pořad byli úspěšnými hráči, aby se nám dařilo hájit zájmy neziskovek. Samozřejmě bychom si přáli úspěch při získávání grantů a abychom mohli v neziskovém sektoru rozdělovat čím dál víc peněz jak od firemních dárců, tak od zahraničních donátorů.

Za rozhovor děkuje Jan Zítka.

Mgr. Jana Vožechová, Ph.D.

Absolvovala doktorský studijní program Speciální pedagogika na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. V minulosti mj. působila v Nadaci Sirius, která se zaměřuje na pomoc ohroženým dětem. V Nadaci rozvoje občanské společnosti pracuje od roku 2015, v srpnu letošního roku se stala její ředitelkou.

Neziskovka roku

Toto ocenění uděluje od roku 2013 Nadace rozvoje občanské společnosti. V loňském ročníku titul Malá neziskovka získala obecně prospěšná společnost Celé Česko čte dětem. Držitelem titulu Střední neziskovka se stal Domácí hospic Vysočina, o. p. s. z Nového Města na Moravě a cenu Velká neziskovka si odnesla organizace ACORUS, z. ú. z Prahy, která pomáhá obětem domácího násilí. Cena veřejnosti putovala do Prachatic do Hospice sv. Jana N. Neumanna. Ještě do 14. září se mohou neziskové organizace přihlásit do šestého ročníku projektu Neziskovka roku. Jeho výsledky budou vyhlášeny 26. listopadu.

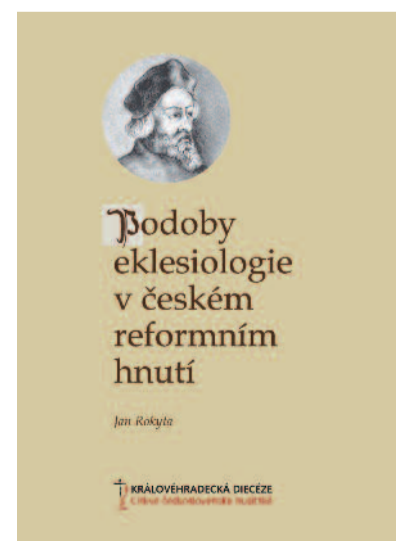
Můžete si přečíst

Podoby eklesiologie v českém reformním hnutí. Jan Rokyta, vydala Královéhradecká diecéze ČČSH v roce 2018. ISBN 978-80-906490-6-4.

Publikace přibližuje proměnu církve v čase počátku české reformace. Vymezuje se do druhé poloviny 15. století a to v tématech Matěj z Ja-nova, Jan Hus, Jakoubek ze Stříbra, chápání apoštolů a prvotní církve, postoj českého reformního hnutí k nápravě církve skrze světskou moc, pojetí tradice a Pisma u husitských radikálů a Pojetí církve u husitských radikálů. Pro pochopení zlomu v teologii je zde záměrně opomíjena problematika eklesiologie Jednoty bratrské.

Tato publikace je založena na usilovné práci autora s velkým množstvím informací získaných studiem odborné literatury i pramenů. Na stránkách zaznívají názory předních domácích i zahraničních teologů a historiků, které jsou vhodně doplněny citáty z ukázek relevantních teologických traktátů. Autor zde prokázal detailní znalost zkoumané problematiky v plné šíři, a to i s důkladným ponorem sítí vědeckého zkoumání do nejzazších hlubin takových zákoutí středověké teologie jako je kupříkladu učení o Antikristu, problematika ideálu prvotní církve či pojetí církve jako takové se specifiky u jednotlivých prezentovaných postav zkoumaného období a prostoru.

Publikace je k dostání v sekretariátu Královéhradecké diecéze nebo v prodejně Blahoslav a v e-shopu Blahoslavu www.eblahoslav.cz/.

Zprávy

Rada starších náboženské obce
Církve československé husitské v Chotovinách
Vás srdečně zve
do Husova sboru v Chotovinách
dne 9. září 2018
na

SLAVNOST PRVNÍHO ROZEZNĚNÍ NOVÉHO ZVONU JAN HUS A JAN ŽIŽKA

PROGRAM SLAVNOSTI (SBOR A NÁDVORÍ):
10. 00 h. BOHOSLUŽBY, při nichž bude zvon zasvěcen
Bohu pro službu lidem k víře, lásce a naději
Po bohoslužbách dojde k vyzdvížení a zavěšení zvonu
12. 00 h. PRVNÍ rozeznění zvonu
12. 45 h. RADOSTNĚ ODPOLEDNE
- hudební vystoupení -
Učinkuje
skupina Jezevci

Na místě posezení, občerstvení aj.
15. 00 h. UKONČENÍ SLAVNOSTI - zvonění obou zvonů

www.husitske-sbory.estranky.cz www.facebook.com/husitskesbory

**Becantem ochucená
hudební lahůdka**

S nadějným očekáváním nově vnímaných uměleckých prožitků budeme opět zahajovat novou kulturní sezónu tradičních žižkovských operních večerů. Pro úvodní setkání jsem zvolil spíše obsahem i formou odleh-

čený program, který se bude orientovat na prezentaci výjimečné a vokálně vytříbené interpretace slavných tenorových árií z bohaté tvůrčí invence např. G. Donizettiho, G. Verdiho, J. Offenbacha a Ch. Gounoda v podání jednoho z nejzářivějších pěvců tenorového oboru, jakým bezesporu

byl Alfredo Kraus (1927 - 1999). Rodák z exotického prostředí Kanárských ostrovů - po mamince Španěl, po otci Rakušan - se již ve svém útlém dětství jiskřivě projevoval nezměnou láskou ke zpěvu a po získání univerzitní akreditace se rozhodl pro pěveckou kariéru. Pod profesně dokonalým vedením španělské sopranistky Mercedes Llopart se poprvé veřejně představuje v rámci pěvecké soutěže (Ženeva), aby následně v roce 1956 debutoval ve svém milovaném partu vévody z Verdiho opusu Rigoletto v egyptské Káhiře. A pak již následuje proud vysoce hodnocených debutů na světově excelentních operních scénách. Více si již povíme osobně při našem setkání a následně si připomeneme Alfreda Krause velkoplošnou DVD projekcí jeho koncertu, který byl realizován v roce 1995 (Las Palmas). **Budu se těšit, že se potkáme v prostorách auly Husova institutu teologických studií, Roháčova 66, Praha 3 - Žižkov, abychom se ve středu 19. září od 18 h společně inspirovali podnětným uměleckým prožitkem.**

Karel Bican

**Kostel sv. Mikuláše
na Staroměstském náměstí**

pondělí 3.9. 2018, 20.00
FROM BAROQUE TO JAZZ
Prague Brass Ensemble
Aleš Bárta - varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, F. LISZT, G. GERSHWIN

úterý 4.9. 2018, 17.00
Michal Hanzal - varhany
František Bílek - trubka
G. F. HÄNDEL, J. S. BACH, G. P. TELEMANN, W. A. MOZART

středa 5.9. 2018, 17.00
Bohumír Rabas - varhany
Jana Jonášová - soprán
J. S. BACH, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, Ch. M. WIDOR

čtvrtek 6.9. 2018, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal - varhany
Martina Bauerová - soprán
František Bílek - trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

pátek 7.9. 2018, 17.00
František Šťastný - varhany, cembalo
Vratislav Vlha - hoboj
G. Ph. TELEMANN, J. S. BACH, W. A. MOZART, G. F. HÄNDEL

7.9. 2018, 20.00
CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA
Yvona Škvárová - mezzomezzosoprán
Miroslav Laštovka - trubka
J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART, N. PAGANINI

sobota 8.9. 2018, 17.00
Zuzana Němečková - varhany
Věra Likérová - soprán
G. CACCINI, J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART

sobota 8.9. 2018, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat - barokní housle
G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

neděle 9.9. 2018, 17.00
ADAMUS TRIO
Jan Adamus - hoboj, anglický roh
Markéta Vokáčová - housle
Martin Levický - piano, klavír, varhany
J. S. BACH, W. A. MOZART, B. SMETANA, A. DVOŘÁK

neděle 9.9. 2018, 20.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
From Baroque to Jazz
Jan Kalfus - varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, W. A. MOZART, G. GERSHWIN

Z tábora v Mariánských Lázních (článek Aděly Denkové na str. 3)

**Bohoslužba v přírodě
na poutním místě**

V neděli 12. srpna dopoledne probíhala bohoslužba naší církve v Modřovicích dole ve Svojkově nedaleko Nového Boru. Modlivý důl je lesnaté údolí mezi pískovcovými skalami, romantické i trochu tajemné. Je opředeno různými pověstmi a v minulosti to bylo hojně navštěvované poutní místo. Na konci 18. století byla do jedné ze skalních stěn vytesána kaplička, před ní je pro poutníky několik řad dřevěných laviček. Od blízkého parkoviště sem vede stromy vroubená cesta s upravenými schody, lemována je obrazy křížové cesty. Tématem bohoslužby byl Ježíš - chléb života. Českolipské a novoborské jáhence Marii Truncové se podařilo vytvořit báječnou atmosféru prodechutou Božím Duchem i pocitem soulnéžnosti mezi účastníky. K nevšedně laskavé, pokojné atmosféře plné vzájemnosti velmi přispěli čtenáři citátů i hudba, která zde zazněla. Šestičlenný sbor pod vedením Petra Trunce a za působivého hudebního doprovodu kláves a violoncella zaz-

píval mj. Otmarem Máchou zhudebněnou Tobiášovu píseň „k plesání složenou“ Požehnaný Bůh na věky a část jedné z kantát J. S. Bacha Jesus bleibet meine Freude (text převeden do češtiny jako Pane, hvězdo mého žití). Bohoslužba byla sloužena neokázale, vroucně. Navíc nádherné, neobvyklé prostředí skalních stěn a vysokých stromů jistě také pomohlo otevřít srdce účastníků a zesílit pocit Boží přítomnosti. Lidé odcházeli rozradostněni, obohaceni ve svém vnitřním životě, posílení ve víře, „nasyceeni Ježíšem - chlebem“, často s pocitem štěstí. Bohoslužby se jako soukromá osoba zúčastnil i královéhradecký biskup Pavel Pechanec. Chvilku po bohoslužbě využil k neformálnímu setkání s věřícími.

Na závěr jeden citát, který také zazněl: „Když se budeš moc starat o svoje štěstí, nenajdeš je. Štěstí najde ten, kdo hledá štěstí pro ty, které má rád.“ (Eduard Martin: Kniha štěstí, str. 108)

Jaroslava Hajduková

Foto: Robert Mekiš

Z ekumeny

CHARITA PROTI SNÍŽENÍ DOTACÍ
Charita ČR varuje, že jakékoli snížení dotací v sociální oblasti ohrozí životy lidí. „Krácení dotací by znamenalo omezení služeb, které jsou už tak v některých regionech obtížně dostupné,“ říká ředitel Charity Lukáš Curylo. Reaguje tak na debatu o snižování dotací neziskovým organizacím. Rozproudila ji ministryně financí Schillerová, když prohlásila, že by stát mohl na provozu neziskových organizací ušetřit až tři miliardy korun. Podle Charity je třeba dotace v sociální oblasti naopak navýšit kvůli podfinancování. Charita ČR, která je největším nestátním poskytovatelem sociálních a zdravotních služeb, pomohla v loňském roce 145 tisícům lidí. Jejimi nejčtenějšími klienty jsou senioři, osoby se zdravotním postižením, děti, mládež, rodiny v nouzi a lidé bez domova. Zajištění veřejných sociálních služeb je povinnost, kterou státu ukládá zákon.

Zdroj: Jiří Prinz, Katolický týdeník 33, 14. - 20. srpna 2018

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Co člověka znesvěcuje?

Z	B	O	Ž	N	O	S	T	S	E
Ý	P	Z	B	O	Ž	Í	T	R	C
P	T	E	Á	O	L	Ý	R	D	I
V	Ř	S	C	K	M	D	H	C	D
CH	É	Í	I	U	O	K	Í	E	A
Á	V	R	K	Č	R	N	M	J	R
Z	O	Í	I	A	D	Y	Í	T	T
E	C	S	N	E	Z	E	S	C	C
T	T	T	Č	O	V	Y	Y	Í	I
A	O	U	T	E	Z	Á	CH	Y	V

Boží
čistý
jídlo
mísy
očista
otcové
příkazy

ruce
srdce
tradice
trh
učedníci
umýt
vcházet

víno
vycházet
zákoníci
zbožnost

(Řešení z čísla 34: Pane, ty máš slova věčného života.)

Jana Krajčičíková

Změna programu vyhrazena.

